

Strămutat în locurile cerești - Henk Pieter Medema

Cetățeni ai cerului pe pământ

Cuprinsul

Esența creștinismului.....	1
Binecuvântări cerești	1
Este important aceasta?	2
Binecuvântări în locurile cerești.....	3
Consecințe practice	5

Esența creștinismului

Întreabă un grup de enoriași ce este esența creștinismului și vei primi cele mai diverse răspunsuri: „Să crezi în Dumnezeu”, „Să-L iubești pe Dumnezeu și pe aproapele tău ca pe tine însuți”, „Să mergi la biserică, să te rogi și să citești Biblia”, „Să faci ceea ce scrie în Biblie”, „Să ajungi în rai”. Recunosc: eu am inventat toate aceste răspunsuri, dar ne putem imagina cu ușurință că astfel de răspunsuri ar putea fi date. S-ar putea inventa și altele. Și toate aceste răspunsuri sunt greșite! Să crezi în Dumnezeu? Și demonii fac asta (Iacov 2.19)! Să-L iubești pe Dumnezeu și să-ți iubești aproapele ca pe tine însuți? Aceasta a fost porunca pe care Dumnezeu le-a dat-o israeliților – aceasta este iudaismul, nu creștinismul! Să mergi la biserică, să te rogi și să citești Biblia? La fel cum nu poți transforma o bicicletă de marfă într-un Rolls-Royce punând-o într-un garaj, nici nu poți transforma un păcătos într-un creștin punându-l în biserică! Chiar și faptul că păcatele noastre sunt iertate nu este, de fapt, o caracteristică specială a creștinismului. Cine dorește să cunoască esența creștinismului ar face bine să nu asculte opiniile curente, ci să citească și să mediteze la Epistola lui Pavel către Efeseni.

Binecuvântări cerești

Când citim Epistola către Efeseni, o panoramă grandioasă se deschide înaintea ochilor noștri. Cerul se deschide pentru noi! Duhul Sfânt ne arată că nu suntem acasă pe pământ, ci în cer:

- **Efeseni 1.3-4:** Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare spirituală în cele cerești, în Hristos; după cum ne-a ales în El mai înainte de întemeierea lumii ...
- **Efeseni 2.4-6:** Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru dragostea Lui mare cu care ne-a iubit (fiind și noi morți în greșeli), ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți) și ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună în cele cerești, în Hristos Isus, ...

Aceasta arată că creștinismul este cu totul altceva decât cred majoritatea oamenilor. Creștinismul nu este o chestiune pământească, ci una cerească. Noi suntem „aleși înainte de întemeierea lumii”. Adesea se remarcă faptul că acest text indică *harul suveran* al lui Dumnezeu, care ne-a ales mai înainte ca lumea să fie creată – dar intenția acestui text este de fapt alta; pentru că dacă Dumnezeu m-ar fi ales ieri, această alegere ar fi fost la fel de suverană.

Cetățeni ai cerului pe pământ

Cu toate acestea, dacă am fost aleși pentru aceste binecuvântări cerești *mai înainte* de întemeierea lumii, atunci, în principiu, nu avem nimic de-a face cu lumea. Noi nu aparținem acestui loc, suntem „corpuri străine” aici. Și asta nu înseamnă doar că vom ajunge în curând în cer (fiecare creștin adevărat mărturisește aceasta), ci înseamnă că, în principiu, suntem deja acolo. „În Hristos”, desigur, dar, în realitate, toate aceste binecuvântări cerești le avem deja acum.

Trebuie să mergem chiar mai departe. Pentru că nu numai *viitorul* Bisericii (Adunării) este în cer și nu numai locul *actual* al Bisericii este acolo; ci și *originea* Bisericii este cerească. În cer, mai înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a conceput planurile pentru a-Și manifesta înțelepciunea felurită prin Biserică. Atunci El Și-a „format planul etern în Hristos Isus” (Efeseni 3.11). Până în ziua Cincizecimii – de fapt, până la revelarea acestei taine prin Pavel – Biserica era o „taină ascunsă din veacuri în Dumnezeu” (Efeseni 3.9).

Ce este Biserica este ilustrat într-un anumit fel de obiectul pe care Petru l-a văzut coborând din cer, când l-a cuprins un extaz pe acoperișul casei tăbăcarului Simon (Faptele apostolilor 10.9-16). Obiectul, „un vas coborând ca o pânză mare”, „se lăsa pe pământ” și conținea tot felul de animale, curate și necurate, amestecate (așa cum nici în Biserică nu mai există diferență între iudei și greci). Și, în cele din urmă, vasul a fost „ridicat din nou la cer”, așa cum și noi așteptăm să fim „răpiți în nori, ... pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh: și astfel vom fi întotdeauna împreună cu Domnul” (1 Tesaloniceni 4.17).

Este important aceasta?

Poziția cerească a creștinului nu este un vis. Nu este o ceață, nu este o fata morgana. Nu este nici un castel în nori, pe care un creștin și-l construiește, pentru a evada din lume. Astfel de obiecții sunt adesea aduse atunci când se vorbește despre caracterul cereșc al creștinismului, și se etichetează rapid totul în mod negativ ca „evitarea lumii menonite”. Cu toate acestea, nu se poate vorbi de o fugă din lume, dimpotrivă. Tocmai pentru viața noastră de zi cu zi este foarte important să învățăm să înțelegem poziția noastră fundamental cerească.

Dumnezeu ne-a pus să *ședem împreună* în locurile cerești (Efeseni 2.6). Dacă suntem conștienți de acest fapt, putem umbla în faptele bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit dinainte (Efeseni 2.10) și ne putem împotrivi uneltirilor diavolului (Efeseni 6.11). Poziția noastră cerească nu este doar o chestiune doctrinară; apostolul îi dedică trei capitole, pentru a ne îndemna să „umblăm în chip vrednic de chemarea cu care am fost chemați” (Efeseni 4.1).

Vom reveni mai târziu asupra consecințelor practice. Există însă un alt aspect, care este și mai important. Un exemplu poate ilustra acesta. Când lui David i s-a oferit posibilitatea de a deveni ginerele lui Saul, el a răspuns cu cuvintele: „Credeti că este ușor să fii ginerele împăratului? Eu sunt un om sărac și de puțină însemnătate” (1 Samuel 18.23). Ni se pare oare un lucru neînsemnat să primim de la Dumnezeu un loc în cer? Să devenim copiii Lui, membrii casei Lui, fiii Lui? Să fim legați în planurile Sale cu Fiul Lui Preaiubit?

Când primim un cadou în viața de zi cu zi, de obicei îl despachetăm imediat și îi arătăm celui care ni l-a dat recunoștința și surprinderea noastră. Dar nu tratăm adesea cu neglijență lucrurile pe care Dumnezeu ni le-a dat? Le lăsăm undeva într-un colț al Bibliei și abia ne mai uităm la ele. Nu trebuie să fie aceasta o profundă dezamăgire pentru inima lui Dumnezeu? Să ne despachetăm bogăția! Să ne bucurăm de ea! Și să-L adorăm pe Dumnezeu și pe Domnul Isus pentru aceasta!

Aceasta este, de fapt, cheia pentru a înțelege corect poziția noastră pe pământ. Faptul că nu suntem acasă pe pământ nu se datorează faptului că aici este o „vale a plângerii” (compară cu

Psalmul 84.6). Nu se datorează nici faptului că aici, pe pământ, există multe lucruri care ne sunt interzise. Toate acestea ar fi doar negative. Chiar dacă pământul ar fi un paradis, am fi tot străini aici, pentru că patria noastră este în cer. Ceea ce ne face străini pe pământ este faptul că avem ceva mai bun; ceva de o valoare infinit mai mare; ceva atât de prețios pentru noi, încât toate lucrurile de pe acest pământ pălesc în comparație cu acel ceva. Să enumerăm în liniște binecuvântările noastre! Putem face aceasta pe baza celor cinci pasaje din Epistola către Efeseni în care apare expresia „locuri cerești”.

Binecuvântări în locurile cerești

Mai întâi, trebuie să explicăm mai detaliat expresia „locuri cerești”. În greacă se spune literalmente *epurarios*, adică „ceresc (...)”, putând folosi după bunul plac „locuri” sau „regiuni”. De fapt, nu înseamnă altceva decât „cerul” – doar că expresia este ceva mai vagă; nu se referă la denumirea locului, ci la caracterul ceresc al acestui loc.

Găsim această expresie „locuri cerești” de cinci ori în Epistola către Efeseni:

- **Efeseni 1.3-4:** Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare spirituală în cele cerești, în Hristos; după cum ne-a ales în El mai înainte de întemeierea lumii, ...

În aceste versete se spune că Dumnezeu ne-a binecuvântat. Și El nu a făcut asta doar așa; nu a fost ceva care I-a venit pur și simplu în minte, ci El ne-a „ales înainte de întemeierea lumii” în Hristos. Dumnezeu nu ne-a dat doar *câteva*¹ binecuvântări, nu, ci ne-a binecuvântat cu *toate* binecuvântările spirituale în locurile cerești. Nu există nimic în cer, pe care Dumnezeu să nu ni-l fi dat. Și toate aceste binecuvântări pot fi rezumate „în Hristos”. Îți poți imagina asta? Este minunat! Dumnezeu ne-a încredințat nouă oamenilor (Adam), administrarea pământului și noi am eșuat lamentabil. Acum Dumnezeu ne deschide porțile cerului Său și ne dă tot ce are în el de dat. Da, Dumnezeu „este bogat în îndurare, datorită dragostei Sale mari” (Efeseni 2.4)!

- **Efeseni 1.18-21:** ... luminând ochii inimii voastre, ca să știți ce este speranța chemării Lui, ce este bogăția gloriei moștenirii Lui în sfinți și ce este nemărginita mărire a puterii Lui față de noi, care credem, după lucrarea puterii tăriei Lui, care a lucrat în Hristos, înviindu-L dintre morți, și L-a așezat la dreapta Sa, în cele cerești, mai presus de orice stăpânire și autoritate și putere și domnie și de orice nume care este numit, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor; ...

În Efeseni 1.3-4 am citit despre planurile lui Dumnezeu de a ne binecuvânta. Dar cum a putut Dumnezeu să realizeze aceste planuri – cum a putut un Dumnezeu drept și sfânt să primească oameni ca noi în cerul Său? Aici citim care este temelia, pe care a pus-o Dumnezeu: puterea Sa față de noi, cei care credem, este *în concordanță* cu „lucrarea puterii tăriei Lui” (Efeseni 1.19), pe care El a desfășurat-o în Hristos, înviindu-L din morți și așezându-L la dreapta Sa în locurile cerești. Și de ce L-a glorificat Dumnezeu pe Hristos? Domnul Isus Însuși dă răspunsul în Ioan 13.31,32: „Acum este glorificat Fiul Omului și Dumnezeu este glorificat în El. Dacă Dumnezeu este glorificat în El, și Dumnezeu Îl va glorifica în Sine Însuși.”

Dumnezeu I-a dat acest loc, pentru că îl merita. Nu a revelat El, ca Om, gloria lui Dumnezeu pe acest pământ? Nu L-a glorificat El mai presus de toate pe Dumnezeu prin ascultarea Sa absolută și prin dăruirea Sa până la moarte? Nu a revelat El dragostea și sfințenia lui Dumnezeu,

¹ Nu „tot felul”, așa cum apare în traducerea NBG. În greacă se menționează în mod expres „toate”. (Nota redacției: NBG = traducerea *Nederlandse Bijbelgenootschap* din 1951.)

da, întreaga glorie a ființei lui Dumnezeu, în timp ce era părăsit de Dumnezeu în acele trei ore întunecate de pe Golgota, când a murit moartea amară a păcătosului? Nu a împlinit El fiecare detaliu al lucrării, care l-a fost încredințată, spre satisfacția de nedescris a lui Dumnezeu? „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat foarte sus” (Filipeni 2.9). Aceasta este temelia binecuvântărilor noastre în locurile cerești: Domnul Isus nu numai că a murit pentru păcatele noastre, ci mai ales L-a *glorificat* pe Dumnezeu într-un mod minunat.

- **Efesenii 2.4-7:** Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru dragostea Lui mare cu care ne-a iubit (fiind și noi morți în greșeli), ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți) și ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună în cele cerești, în Hristos Isus, ca să arate în veacurile viitoare nemărginitele bogății ale harului Său, în bunătate față de noi, în Hristos Isus.

Nu trebuia să se facă doar o lucrare *pentru* noi (am citit despre aceasta în Efesenii 1.18-21), ci trebuia să se facă și o lucrare *în* noi, pentru că eram „morți în greșelile și păcatele noastre” (Efesenii 2.1). Așadar, Dumnezeu, „fiind bogat în îndurare”, a făcut aceasta în marea Sa dragoste. El nu numai că L-a mutat pe Hristos Isus în locurile cerești, ci și pe noi în El. Dumnezeu, ca să spunem așa, abia aștepta să ne lase să intrăm în cer. El nu a vrut să ne dea cerul doar ca speranță pentru viitor, ci a vrut să ne lase să savurăm deja acum bogăția nemăsurată a lui Hristos. Mai târziu, în veacurile viitoare, El va revela astfel „nemărginitele bogății ale harului Său”!

- **Efesenii 3.8-12:** Mie, mai mic decât cel mai mic dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta: să vestesc printre națiuni Evanghelia bogățiilor de nepătruns ale lui Hristos și să pun în lumină înaintea tuturor care este administrarea tainei ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a creat toate, pentru ca înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu să fie făcută cunoscută acum, prin Adunare, stăpânirilor și autorităților în cele cerești, după planul veacurilor pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru, în care avem îndrăzneală și intrare cu încredere, prin credința în El.

Înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu nu va fi revelată abia în viitor, ci ea este deja vestită stăpânirilor și autorităților din locurile cerești, pentru că noi am primit această poziție. Noi nu am primit aceste binecuvântări pentru noi înșine și pentru propria noastră glorie, ci „ca să fim spre lauda *gloriei Sale*” (Efesenii 1.12). Toate puterile spirituale, care sunt acum în cer, admiră înțelepciunea atât de felurită a lui Dumnezeu în Biserică.

Nu este o minune inimaginabil de mare faptul că Dumnezeu a făcut din păcătoșii pierduți un monument al gloriei Sale?

- **Efesenii 6.11-12:** Îmbrăcați toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului: pentru că lupta noastră nu este împotriva sângelui și a cărnii, ci împotriva stăpânirilor, împotriva autorităților, împotriva stăpânitorilor lumii întunericului acestuia, împotriva puterilor spirituale ale răutății *în cele cerești*.

Ajungem astfel la un aspect practic foarte important. Diavolul nu este deloc încântat de faptul că Dumnezeu ne-a dat aceste binecuvântări cerești. El este hotărât să ne împiedice să facem toate aceste lucruri proprietatea noastră spirituală adevărată. De îndată ce încercăm aceasta, el își adună toate trupele de atac. Toate puterile, toți „stăpânitorii lumii întunericului acestuia”, toate „puterile spirituale ale răutății din locurile cerești” încearcă să ne împiedice să facem aceasta. Da, asta înseamnă luptă! La fel cum Iosua și israeliții au trebuit să lupte pentru ca să ia în stăpânire țara Canaan, pe care Dumnezeu le-o dăduse totuși ca moștenire.

Cetățeni ai cerului pe pământ

Dar Dumnezeu a purtat de grijă și în privința aceasta: El ne-a dat o armură spirituală cu care suntem în stare să obținem biruința, astfel încât să putem lua în stăpânire binecuvântările cerești nu doar teoretic, ci și practic.

Consecințe practice

Încă o dată: posesia tuturor acestor bogății spirituale nu este o chestiune teoretică. Dacă suntem conștienți de poziția noastră cerească, acest fapt va influența și comportamentul nostru în lume. Voi menționa patru puncte:

- a. Diferențele pământești dispar. Diferențele dintre iudei și păgâni nu mai joacă niciun rol în Biserică (Adunare) (Efeseni 2.11-22). Amândoi au fost „creați ca *un singur om nou*” (Efeseni 2.15).
- b. Poziția Bisericii (Adunării) este legată de acest fapt. Creștinii, care știu puțin despre poziția cerească a Bisericii, așa cum este descrisă în Epistola către Efeseni, înțeleg, cu regret, în general, prea puțin din ceea ce este Biserica. Lucrarea Bisericii pe pământ, lucrarea slujirii pentru zidirea Trupului lui Hristos (Efeseni 4.1-16), se bazează pe poziția pe care Domnul Isus o ocupă acum în cer (Efeseni 4.8-10).
- c. Poziția noastră cerească are consecințe practice nu numai pentru Biserică, adică *colectiv*, ci și pentru fiecare *dintre* noi, deoarece posesia acestor binecuvântări cerești are consecințe. Noi trebuie să revelăm acest caracter ceresc în viața noastră pe pământ: ne-am dezbrăcat de omul vechi și ne-am îmbrăcat cu omul nou (Efeseni 4.22,24). Acest fapt are consecințe asupra comportamentului nostru personal (Efeseni 4.25-30), asupra a ceea ce facem și nu facem în lume (Efeseni 5.5-17), asupra relațiilor dintre noi în căsătorie și familie (Efeseni 5.22–6.3) și asupra comportamentului nostru în relațiile sociale în care ne aflăm (Efeseni 6.5-9).
- d. În cele din urmă, există o diferență enormă în lupta pe care trebuie să o ducem. Spre deosebire de israeliți, noi nu luptăm împotriva cărnii și sângelui. Nu luptăm împotriva adversarilor pământești și nici cu arme pământești (2 Corinteni 10.3). Nu avem nimic de-a face cu lupta pe care o duc oamenii acestei lumi. Ne putem imagina cu ușurință câte consecințe are aceasta asupra atitudinii noastre față de politică, relațiile sociale, serviciul militar etc.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/versetzt-in-die-himmlischen-oerter-2-a18491.html>

Titlul original: „2 – Geplaatst in de hemelse gewesten”

in *Hemelburgers op Aarde: De levenspraktijk van christenen in deze wereld*,

Vaasen: Medema, 1980, pag. 16–26.